

Розвиваємо в дітей комунікативні навички: три прийоми

1. Інтерв'ю

Очікуваний результат

Діти опанують уміння:

- ставити запитання та слухати відповідь
- розуміти запитання та відповідати на них
- взаємодіяти з однолітками

Матеріали й обладнання

Картки-опитувальники, олівці

Приклад застосування

Для того щоб сформувати в дітей уміння ставити запитання та слухати відповідь на нього, підготуйте картки-опитувальники. У верхній частині картки за допомогою піктограм «напишіть» запитання, відповідь на яке передбачає вибір між двох варіантів. Наприклад, що тобі подобається більше: морозиво чи шоколад. Також на картці-опитувальнику зробіть чарунки, в яких діти відмічатимуть відповіді. Відтак діти протягом трьох хвилин мають опитати якомога більше одногрупників і занотувати їхні відповіді у відповідних чарунках. Наприкінці обговоріть результати опитування та разом з дітьми проаналізуйте, що вони дізнались одне про одного, які ласощі полюбає більшість дітей, які ігри обирає тощо

Варіанти ускладнення

Коли діти опанують уміння ставити запитання та слухати відповідь на нього, запропонуйте їм взяти одне в одного інтерв'ю. Для цього підготуйте картки-підказки з добіркою предметних картинок. Кожна картинка — підказка, про що можна запитати. Наприклад, одяг, іграшки, ласощі тощо. Запропонуйте дітям об'єднатися в пари. Відтак одна дитина ставить запитання, а друга — відповідає. Потім вони міняються ролями. Після інтерв'ю запропонуйте дітям розповісти, що цікавого вони дізнались одне про одного.

Запропонуйте дітям пограти в журналістів і взяти інтерв'ю в дітей іншої групи, батьків, працівників дитячого садка. А щоб усе було, як у реальному житті, застосуйте відповідні атрибути журналістів: мікрофон, камеру, освітлення тощо. Поміркуйте разом з дітьми, які запитання можна поставити одноліткам, а які дорослим. Також зверніть увагу, як потрібно звертатися до тих, у кого братимеш інтерв'ю, яких правил поведінки дотримувати тощо

2. Спільне — відмінне

Очікуваний результат

Діти опанують уміння:

- помічати індивідуальні особливості одне одного
- ставити запитання, домовлятися
- спілкуватися з однолітками

Матеріали й обладнання

Додаткові матеріали не потрібні

Приклад застосування

Для того щоб діти навчилися помічати індивідуальні особливості одне одного, запропонуйте їм відшукати спільні та відмінні риси. Спочатку об'єднайте дітей у пари й попросіть уважно одне одного роздивитися та спробувати знайти щось спільне. Наприклад, в обох дітей є зелений колір на одязі, коротке чи довге волосся, однаковий розмір долоні тощо. Коли діти знайдуть спільні риси, запропонуйте відшукати одне в одного те, чим кожен відрізняється від інших. Особливу увагу зверніть на те, що шукати індивідуальну особливість потрібно не в себе, а у свого партнера. Відтак запропонуйте дітям утворити нові пари/трійки й знову відшукати спільні та відмінні риси. Наприкінці обговоріть, чим усі схожі, а які риси в кожного індивідуальні

Варіант ускладнення

Коли діти навчаться знаходити спільні та відмінні зовнішні ознаки, запропонуйте їм пошукати спільні вподобання. Наприклад, поміркуйте разом з дітьми, як дізнатися, в які ігри подобається грати твоєму другу — поспостерігати, запитати тощо. Відтак запропонуйте дітям відшукати серед однокласників тих, кому подобаються ті самі ігри, цукерки, фрукти, кольори тощо. Потім об'єднати в команди. Коли діти утворять команди, запропонуйте їм вигадати назву, наприклад «Ті, в кого є котик», «Ті, які люблять льодяники», «Ті, які грають у м'яч» тощо. Після цього кожна команда має виконати просту спільну справу — підстрибнути, заспівати куплет відомої пісні, щось намалювати тощо

3. Зрозумій мене

Очікуваний результат

Діти опанують уміння:

- використовувати різні засоби спілкування
- пояснювати, діяти за інструкцією

- взаємодіяти з однолітками

Матеріали й обладнання

Іграшки, картки-схеми

Приклад застосування

Оберіть серед дітей ведучого та запропонуйте йому пояснити іншим дітям, на який стільчик треба посадити іграшку. Дитина, яка правильно виконає інструкцію, стає ведучим. Для того щоб діти опанували різні засоби спілкування, запропонуйте їм пояснювати спочатку лише за допомогою жестів, потім за допомогою жестів і слів, потім лише словесно. Відтак обговоріть з дітьми, за яких умов порозумітися було найлегше

Варіанти ускладнення

Об'єднайте дітей у пари. Один з партнерів отримує картку з певним зображенням. Приміром, на картці може бути зображено предмети меблювання, посуд, літери тощо. Діти в парах сідають спинами одне до одного. При цьому той, хто має картку, викладає зображений предмет з кубиків сам і водночас дає словесні інструкції своєму партнеру: що та як викладати. Другий гравець, орієнтуючись на словесні інструкції, також викладає свою конструкцію. Потім діти порівнюють, чи схожі отримали результати.

Об'єднайте дітей у команди. Кожній з них запропонуйте зашифрувати в символічних малюнках фразу на кшталт: «Вранці піде дощ. Кіт піймав мишку. Машина зламалася». Одна команда шифрує — друга розгадує. Щоб допомогти дітям, використовуйте додаткові запитання. Після гри обговоріть з дітьми враження: що вони зрозуміли про спілкування й порозуміння. Також таку гру можна провести в парах.